

OGLED NOVOLETNO OKRAŠENEGA CELJA

December je čas, ko ljudje iščemo načine, da bi kakšen dan, v prijetnem ambientu ali na prostem, preživeli s stanovskimi kolegi ali prijatelji. Zato zimski čas in krajši dnevi niso zmanjšali naše želje po odkrivanju novih krajev. Enodnevni izlet tik pred novim letom je bila tako odlična priložnost za druženje in ustvarjanje skupnih spominov.

Zato smo se v ponedeljek, 29. decembra 2025, za trenutek odmaknili od vsakodnevnih opravil. Ob lepem sončnem zimskem dnevu smo se odpravili na krajši izlet. Zbralo se nas je petdeset članic in članov Kluba upokojenih delavcev ministrstva za notranje zadeve (MNZ) Maribor in odpeljali smo se v Polzelo. V tamkajšnji grajski restavraciji smo si najprej privoščili kavico in kos pice.

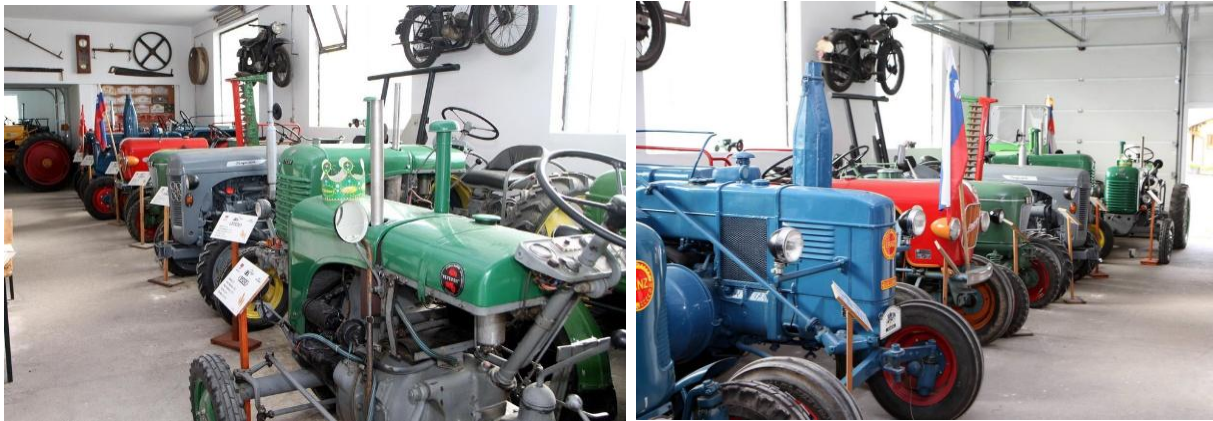

Zatem smo prisluhnili vodnici, ki nas je popeljala po gradu Komenda in si ogledali krajši film o zgodovini Polzele.

Grad je skozi stoletja doživel različno usodo, vendar s svojo lego ter zgodovinskimi značilnostmi predstavlja pomemben kulturni in zgodovinski spomenik. V letu 2011 je bil grad popolnoma prenovljen. Na Polzeli je bila rojena Neža Maurer, slovenska pesnica in pisateljica, ki je v letu 2025 umrla, a ima v gradu urejeno in bogato opremljeno spominsko sobo. Ogledali smo si tudi stalno razstavo slikarskega opusa slikarke Darinke Pavletič. In zvedeli, da je v tem gradu prenočil tudi France Prešeren.

Še posebej zanimiv je bil obisk muzeja traktorjev, v katerem je razstavljenih 20 starodobnikov, ki jih je lastnik spremenil v sijoče lepote. Najmlajši je letnik 1962, najstarejši 1936. Vsi pa so tehnično brezhibni in vozni.

Ustavili smo se tudi v industrijski prodajalni nogavic Polzela, saj je bila tovarna nekdanj pojem kvalitete. Danes tovarne ni več, trgovina z navitimi cenami pa še obstaja in posluje.

Kosilo so nam postregli v gostilni Medved v Škofji vasi.

Ker je mesto Celje letos ponosni nosilec mednarodnega znaka Evropsko božično mesto 2025, smo se ob siju lune podali na ogled mesta.

Videli smo kilometre lučk, nešteto okrašenih smrek in začutili utrip ljudi, ki ustvarijo prizor, ki ga lahko doživiš le enkrat na leto.

Skupaj smo ugotovili, da je za udeležbo na takem izletu dovolj želja po spremembi in nekaj dobre volje. Kraj ni vedno najpomembnejši. Pomembnejši je občutek, ki se pojavi ob druženju in doživljanju nečesa novega, drugačnega. Takšen umirjen izlet ob zaključku leta je bil primeren za vse nas, ki cenimo zgodovino ter imamo radi mirne sprehode in praznično vzdušje.

Zapisal: Mirko Ploj

Foto: Branko Dogša